

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΤΟΣ Ι' — ΑΡΙΘ. 502

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΒΙΛΛΕΜΕΡ. Μυθιστορία Γεωργίας Σάνδ.
**ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΕΝ Τῆ ΑΥΣΕΙ ΚΑΙ ΑΝΑΓ-
 ΝΕΥΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ** ὑπὸ Κ. Σάβα.
ΤΕΚΝΑ ΕΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΟΝΕΩΝ ΑΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ.
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.
ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἀπέθανεν ἐν Λειψία ὁ Γεώργιος Κούρτιος, τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ Πανεπιστημίου, γλωσσολόγος ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων, ἀδελφὸς δὲ τοῦ ἐν Βερολίῳ καθηγητοῦ, τοῦ ἱστορικοῦ καὶ ἀρχαιολόγου Ἑρνέστου Κουρτίου. Γεννηθεὶς ἐν Λυθὲκκῃ τῷ 1820, διωρίσθη τὸ πρῶτον ἑκτακτοῦ καθηγητῆς τῆς κλασσικῆς φιλολογίας ἐν Πράγῃ τῆς Βοημίας, προσετέθη εἰς τὴν 1854 ὡς τακτικὸς καθηγητὴς εἰς τὸ ἐν Κεὶλ Πανεπιστήμιον, καὶ τῷ 1862 εἰς τὸ ἐν Λειψία, ὅπου μέχρι τοῦ θανάτου του ἐδίδασκε. Τὸ πρῶτον αὐτοῦ ἔργον ἐδημοσιεύθη τῷ 1846 ἐν Βερολίῳ ὑπὸ τῆν ἐπιγραφὴν « Συγκριτικαὶ γλωσσικαὶ συμβολαὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ λατινικὴν γραμματικὴν »· πολλὰ δ' ἔκτοτε ἐξέδωκε γλωσσολογικὰ συγγράμματα, ὧν τὰ σπουδαιότατά ἐσσι τὸ « περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ῥήματος », τὰ « Στοιχεῖα τῆς ἑλληνικῆς ἔτυμολογίας »· πολλάκις ἐκδοθέντα, καὶ ἡ « Γραμματικὴ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης πρὸς χρῆσιν τῶν σχολείων ». Τὸ δὲ ὑπ' αὐτοῦ διευθυνόμενον περιοδικὸν σύγγραμμα « Μελέται περὶ τῆς ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς γραμματικῆς » περιέχει ἀξιολογώτατα μονογραφεῖα, ὑπὸ τούτου ἢ ὑπὸ μαθητῶν του συντεταγμένας.

— Ἡ ὑπὸ τοῦ ἐπιφανοῦς Ἑλληνοῦ ἱεράρχου, τοῦ Νικομήδεως κ. Φιλοθέου Βρυσενίου ἐκδοθεῖσα τὸ πρῶτον « Διδαχὴ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων », μεγίστην ἐμποίησασα αἴσθησιν τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ, παρέσχε τὸ ἐνδοξίμον εἰς σειράν σχετικῶν δημοσιώσεων. Βιβλιοθήκην ὅλην ἀποτελοῦσιν αἱ ἐν πάσι ταῖς γλώσσαις ἐκδοθεῖσαι· μέχρι τοῦδε μεταφράσεις, ἐκδόσεις καὶ ἑρμηνευτικὰ συγγράμματα τοῦ παλαιστάτου ἐκείνου μνημείου τῆς χριστιανικῆς φιλολογίας. Ἐσχάτως δ' ἐδημοσιεύθη ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ὑπὸ τοῦ Ph. Schaff νέᾳ ἐκδοσίᾳ μετὰ σχολίων ἑρμηνευτικῶν, κοσμομένη καὶ δι' εἰκόνας τοῦ Φιλοθέου Βρυσενίου καὶ πανομοιότυπον ἐπιστολῆς αὐτοῦ καὶ σελίδων τοῦ χειρογράφου.

— Ἡ σπουδὴ ἢ οἱ θεολόγοι δεικνύουσιν εἰς μελέτην τῆς « Διδαχῆς τῶν Ἀποστόλων » δὲν εἶνε μεγαλειτέρα τῆς προθυμίας μεθ' ἧς ἀρχαιολόγοι καὶ φιλόλογοι καὶ νομικοὶ ἐκδίδουσι καὶ ἑρμηνεύουσι τὴν πέρυσιν ἐν Γόρτυνι τῆς Κρήτης εὐρεθεῖσαν ἐπιγραφὴν. Ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ τοῦ Δελτίου ἀνεγράψαμεν τὰ κυριώτατα τῶν περὶ ταύτης δημοσιευθέντων ἔργων. Ἀρτίως δ' ἐδημοσιεύθη ἐν Λειψία ὑπὸ τοῦ Jo. Baunack καὶ Th. Baunack νεωτέρα ἐκδόσις, ἐν ἣ μελετᾶται κυρίως ἡ ἐπιγραφὴ ὑπὸ γλωσσολογικῆν ἔσοψιν. Ἡ ἐκδοσις αὕτη, ἢ προσήρτηται ἀπεικασμα τῆς πρώτης στήλης περιέχει τὰ ἐπόμυνα κεφάλαια: Εἰσαγωγήν. Κείμενον. Γραμματικὴν τῆς ἐπιγραφῆς. Ἑρμηνείαν ἤτοι μεταγραφὴν, μεταφρασιν καὶ ἐξηγήσιν τῶν λέξεων. Πίνακας, ἕνα πληρέστατον τῶν ἐν τῷ κειμένῳ λέξεων, καὶ ἕτερον πασῶν τῶν ἐν τῷ συγγράμματι ἀναφερομένων. Προστίθεται δὲ καὶ ἐπίμετρον περὶ ἐτέρας τινὸς ἐπιγραφῆς, νεωστὶ ἐν Γόρτυνι ἐκδοθείσης.

— Περὶ τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ὁ γνωστὸς ἡμῖν φιλόλογος καὶ ἑλληνιστὴς Γάλλος Egger δημοσιεύει ἐν τῇ « Ἐφημερίδι τῶν Συζητήσεων » ἄρθρον, ἐν ᾧ ἐξίζει τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τούτου εὐρήματος, θεωρῶν τοὺς ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ περιεχομένους νόμους ὡς τὸ πληρέστατον, ἀρχαιότατον καὶ γνησιώτατον κείμενον Ἑλληνικῆς νομοθεσίας, τὴν δὲ ἀνακάλυψιν ὡς μίαν τῶν μάλλον ἀπροσδοκῆτων καὶ σπουδαιότερων τοῦ αἰῶνος.

— Τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ κ. Δ. Βικέλα « Ἀπὸ Νικαποδέως εἰς Ὀλυμπίαν » παρέσχε ἀφορμὴν ἀφορμὴν τῇ γαλλικῇ δημοσιογραφίᾳ, ὅπως αὐτὴ μνησθῆ τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ὁ πολὺς Σαρσαὶ ἐν τῇ Νέᾳ Ἐπιθεωρήσει εὐφημον ποιεῖται λόγον περὶ τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων, κρίνων τὸ βιβλίον τοῦ κ. Βικέλα, ὅπερ θεωρεῖ προσωρισμένον καὶ ἐπαναρθῶσα παρὰ τοῖς Γάλλοις τὴν περὶ ἡμῶν γνώμην. τὴν ἐσχηματισμένην ἐκ τῆς Συγχρόνου Ἑλλάδος τοῦ About. Τὸ ἔργον τοῦ About, λέγει, εἶνε γεγραμμένον μετὰ τέχνης καὶ εὐφίας, ἀλλὰ τὰς σελίδας τοῦ κ. Βικέλα διαπνέει εὐκρινεῖα καὶ φιλαλήθεια.

— Μετὰ μεγίστης ἐπισημότητος ἐτελέσθησαν ἐν Mans τῆς Γαλλίας τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου τοῦ ἀνερευθέντος πρὸς τιμὴν τοῦ στρατηγοῦ Σανζὺ καὶ τοῦ ὑπ' αὐτὸν στρατοῦ τοῦ Αἰγείρου κατὰ τὸν Γαλλογεμανικὸν πόλεμον. Ἡ Γαλλία σεμνύεται ἐπὶ τῷ στρατηγῷ αὐτῆς, ὅστις μόνος, καθ' ἡμέρας αὐτῆς κατησχύνετο ὑπὸ τῶν πρωσικῶν ὅπλων, ἐτήρησε τὴν τιμὴν αὐτῆς δι' ἡρωικῆς ὄντως ἀντιστάσεως καὶ ἐξόχου στρατιωτικῆς ἱκανότητος. Τὸ μνημεῖον τοῦ στρατοῦ τοῦ Αἰγείρου εἶνε μεγαλοπρεπὲς καλλιτέχνημα, ὅπερ, ὀφειλόμενον εἰς τὴν συνεργασίαν δύο γλυπτῶν, τοῦ Crauk καὶ τοῦ Croisy, προσέβλεψε τὸν θαυμασμὸν τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς τελευταίας ἐν Παρισίαις Καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως. Τὰ δύο μεγάλα ἐν ἀναγλύφῳ συμπλέγματα ἐκ 14 προσώπων, ὧν τὸ μὲν παριστᾷ τὴν Προσβολήν, τὸ ἄλλο δὲ τὴν Ἀμυναν τῶν Στρατιωτῶν, μαχομένων καὶ θνησκόντων ὑπὸ τὴν σημάδιαν, ἐμψέουσιν εἰς τὸν θεώμενον αἰσθημὰ τι ἀνάμικτον μεγαλλοχίας καὶ ὑπερφανείας. Ὑπεράνω τῶν συμπλεγμάτων ὕψουται ὁ ἀνδρὶς τοῦ στρατηγοῦ Σανζὺ.

— Ἐδημοσιεύθησαν ἐσχάτως αἱ ἀκόλουθοι στατιστικαὶ πληροφορίαι περὶ τῆς πρωτεύουσας τοῦ γερμανικοῦ κράτους. Τὸ Βερολίνον, ἐκτεινόμενον ἐπὶ ἐπιφανείας 24,500 πλῆθρον, περιέχει πληθυσμὸν περίπου 1,300,000 κατοίκων. Κατὰ τὸ 1861 μόλις περιεῖχε 500,000, μόνον δὲ κατὰ τὰ τέσσαρα τελευταῖα ἔτη ὁ πληθυσμὸς ἠξήσθη κατὰ 150,000. Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου 20,000 στεροῦνται ἐπαγγέλματος, ἐξ αὐτῶν δὲ εἰς 10,000 ἐπιτρέπεται τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ ἔλλειψις ἕνεκα τῆς ἡλικίας των. Τὸ Βερολίνον σύγκειται ἐκ 52,000 οἰκιῶν, ἐν αἷς εὐρίσκονται 590,000 δωματίων, ἐξ ὧν τὰ 73,600 στεροῦνται θερμαστῶν· 950 οἰκήματα κείνται εἰς πέμπτον ὄροφον, κατοικοῦμενα ὑπὸ 3,000 ἀτόμων· 40,000 διαμένουσιν εἰς ὑπερῶα, εἰς τέταρτον ὄροφον 150,000, καὶ πλείονες τῶν 100,000 εἰς ὑπόγεια. Τέσσαρες ὀριζήσαναι οἰκίαι κατέχονται ἐκάστη ὑπὸ κατοίκων ὑπερβαίνοντων τοὺς 400, 10 οἰκίαι ὑπὸ 300, 160 ὑπὸ 200-300, 2,600 οἰκίαι ὑπὸ 100-200, καὶ 6,000 ὑπὸ 50-100. Ὑπάρχει πρὸς ταύτας οἰκίαι ἐν τῇ Ackerstrasse περιέχουσα περισσοτέρους τῶν 1000 κατοίκων. Ἡ ἐνοικιαστικὴ ἀξία πασῶν τῶν κατοικιῶν τοῦ Βερολίνου ἀνέρχεται εἰς 176,000,000 μάρκα, ἐξ ὧν 4,800,000 χάνονται κατ' ἔτος, καθ' ὅτι 12,000 οἰκήματα μένουσι κενά. Διὰ τὴν ἄρσιν τῶν ἀκαθαρσιῶν τῆς ὁδοῦ ἐξωθεύθησαν 421,000 μάρκα, διὰ δὲ τὴν ἄρσιν τῆς χιόνος καὶ τῶν πάγων 100,000 περίπου μάρκα, ὥστε πίπτουσα ἡ χιὼν στοιχίζει εἰς τὴν πόλιν πλέον τῶν 5,000 μάρκων καθ' ἑκάστην. Τὸ σύνολον τῆς δαπάνης διὰ τὸν καθαρισμὸν καὶ τὸ κατάβρεγμα τῶν ὁδῶν ἀνέρχεται εἰς 1,146,000 μάρκα. Οἱ τροχιόδρομοι μετέφερον 65,140,000 ἀτομα· ὁ μέγας τροχιόδρομος τοῦ Βερολίνου μετέφερε διὰ τῶν γραμμῶν αὐτοῦ, ἐκτεινόμενων εἰς 152 χιλιόμετρα, 56,300,000 ἀνθρώπων, οἷτινες τῷ παρέσχον πρόσδοτον 7,200,000 μάρκων.

— Κατὰ τὴν ἐνκρίσιν τῶν συνεδριάσεων τοῦ ἐν Γρενόβλῃ ἀρτίως συνελθόντος Συνεδρίου πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἐπιστημῶν, ὁ πρόεδρος αὐτοῦ Verneuil ἀνέγνω ἐκτενῆ ἐπιστημονικὴν διατριβὴν περὶ τῆς «χειρουργικῆς κατὰ τὸ 1885». Ἐν αὐτῇ ἐνδιατρίβει κυρίως περὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν παρὰ πλείστοις ἐνυπαρχουσῶν προλήψεων περὶ τῆς χειρουργικῆς ἐπιστήμης, διαποικίλλει τὸ ἄρθρον του διὰ πολλῶν πειραδευμάτων, ἀπονημονευθέντων ἐκ τοῦ μακροῦ χειρουργικοῦ αὐτοῦ βίου, καὶ καταλήγει πειραίνων τοὺς χειρουργοὺς νὰ ἀποβλέπωσιν οὐχὶ τὸσον εἰς ἐφήμερα ἐγχειριστικά κατορθώματα, ὅσον εἰς ἀσφαλεῖς θεραπευτικὰς μεθόδους, νὰ θεωρῶσι δὲ πλείονα τιμὴν ἢν κατατάσσονται οὐχὶ μεταξὺ τῶν ἐκτελούντων ἐγχειρήσεις, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν θεραπευόντων, καὶ νὰ μὴ ὀπλιῶσι τὴν χεῖρά των εἰμὴ ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ, ἐξανελησάντες πᾶν θεραπευτικὸν φάρμακον. «Ἐῖθε, ἐπιλέγει, ἡμέραν τινα διὰ τῶν προόδων τῆς ἐπιστήμης οἱ χειρουργοὶ νὰ μὴ χύνωσι πλέον αἷμα οὔτε νὰ προξενῶσι δάχρυα!»

— Ἡ ἐν Λονδίῳ «Ἐθνικὴ Στοὰ» τῶν προσωπογραφικῶν ἐπιτυπώσεων δι' εἰκόνας τοῦ Χίικελ, ἧτις παριστᾷ τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ἐν ἔτει 1793. Τὴν εἰκόνα ταύτην ἐδωρήσατο εἰς τὴν Ἐθνικὴν Στοὰν ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, τῇ μεσολαβήσῃ τῆς συζύγου τοῦ ἐν Βιέννῃ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας. Ὁ ζωγράφος Χίικελ, γεννηθεὶς ἐν Βοημίᾳ τῷ 1745, ἐσπούδασε κατ' ἀρχὰς εἰς Βιέννην, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Πηριόου, ἐνθα ἔτυχε τῆς προστασίας τῆς Μαρίας Ἀντωνιέτας καὶ τῆς περιγίψεως Λαμβάλλ. Φεύγων τὴν ἐπανάστασιν, ἀρίκετο εἰς Ἀγγλίαν, ὅπου, κατὰ τὸ 1793, ζωγράφει τὴν μεγάλην ταύτην εἰκόνα, τὴν παριστᾶσαν τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ἐν συνεδρίῳ καὶ τὸν Πίττ ἀγορευόντα, καὶ περιέχουσαν οὐχὶ ὀλιγώτερα τῶν 95 προσώπων εἰς φυσικὸν μέγεθος. Ἡ σύνθεσις τῆς εἰκόνας θεωρεῖται ἄλλοις, καὶ τὰ πρόσωπα ἡμοιάζοντα δὲν ἀναγνωρίζονται μὲν ὅλα, ἀλλὰ μετὰ τῶν αὐτῶν διακρίνονται σαφῶς ὁ Πίττ, ὁ Φώξ, ὁ Σέρριαν, ὁ Ἔρσκιν, ὁ Κάνιγγ, καὶ ἄλλοι. Ὁ πῖναξ τοῦ Χίικελ ἐνέχει μέγιστον ἱστορικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς Ἀγγλοὺς, καὶ ἀποτελεῖ λαμπρὸν ἀντίρροπον τῆς εἰκόνας τοῦ Hayter, τῆς παρτίσεως τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων μετὰ τὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ 1832, ἀπέπνευσι τῆς ὁποίας ἀνητῆθη.

— Ὁ ἐν Παρισίαις «Παγκόσμιος ἐπιστημονικὸς Σύνδεσμος», ὁ ἀποτελούμενος ὑπὸ τῆς Ἐθνογραφικῆς Ἐταιρίας, τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐταιρίας τῆς Γαλλίας, τῆς Ἐταιρίας τῶν ἰαπωνικῶν σπουδῶν καὶ τῆς ἀνατολικῆς καὶ ἀφρικανικῆς ἐπιτροπῆς ἐτέλεσε τὴν ἐτησίαν δημοσίαν συνεδρίαν αὐτοῦ. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ συνεδρίασις εἶχε περιβληθῆ δι' ἐξαιρετικῆς ἐπιστημολογικῆς ἕνεκα τῆς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συνδέσμου ἀποκαλύψεως τῆς προτομῆς τοῦ Καρόλου δὲ Λαβάρδ, ἐνδὸς τῶν ἱερῶν τῆς Ἐθνογραφικῆς Ἐταιρίας. Μετὰ τὸν λόγον τοῦ προεδρεύοντος τῆς συνεδριάσεως γερουσταστοῦ Κερνώ, ἀποκαλυφθεὶς τῆς προτομῆς, ὁ γραμματεὺς τῆς Ἐθνογραφικῆς Ἐταιρίας ἀνέγνω τὸ ἐγκώμιον τοῦ Λαβάρδ, ἀφηγηθεὶς τὰ τοῦ μυθιστορικοῦ βίου τοῦ ἀνδρός, ὅπως παραδόξου ἀπὸ τῆς ταπεινῆς γεννήσεως αὐτοῦ μέχρι τοῦ κατὰ τὸ 1871 ἀνάτου αὐτοῦ ἐν καταστάσει ὀλίγον ἀπεχούσῃ τῆς ἀθλιότητος. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ λόγου ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ διαφόρων μεταλλίων εἰς τοὺς περὶσχόντας ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐθνογραφικὴν ἐπιστήμην.

— Κατὰ τὴν «Ὁμόνοιαν» Ἀλεξανδρίας ὁ τεταρτότοκος υἱὸς τοῦ Ἰσμαὴλ πασᾶ, πρίγκιψ Ἰβραὴμ Χίλμη θὰ δημοσιεύσῃ προσεχῶς πόνημα περὶ τῆς ἀρχαίας, τῆς μεσαιωνικῆς καὶ τῆς νεωτέρας φιλολογίας τῶ Σουδᾶν.

— Ὁ Ἀιθιόπις Σύνδεσμος τῶν πολεμίων τοῦ ἐμβολιασμοῦ προτίθει νὰ συγκροτήσῃ προσεχῶς ἐν Σαχλρῶν τῆς Βελγικῆς διεθνῆς συνέδριον. Αἱ συνεδριάσεις αὐτοῦ θὰ τελώνται ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ δημαρχείου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ δόκτορος Hunt Boëth, μέλους τῆς ἰατρικῆς Ἀκαδημίας. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων χωρῶν εἶνε λίαν ἐγνωσμένοι: καθῆγηται. Ἐν τῷ συνεδρίῳ πρόκειται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν σύνολον τι πρακτικῶν μέτρων πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ὑποχρεωτικοῦ ἐμβολιασμοῦ καὶ διαμαρτυρίαν παρὰ ταῖς κυβερνήσεις τῶν κρατῶν, ἐνθα οὗτος ἔχει ἰσχύον νόμον. πρὸς τοῦτοις θέλει συνηγορήσῃ τὸ συνέδριον ὑπὲρ τῆς ἐν ἐσχάτῃ χωρῇ συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς ἐμμεθρῆ ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος, καὶ θέλει παρκαθίσει τοὺς ἰδιώτας νὰ καθιστῶσιν ὑπευθύνους ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τοὺς ἐπιστήμονας, οἵτινες διατάσσουσι, καὶ τοὺς πρακτικοὺς, οἵτινες ἐκτελοῦσι τὴν

ἐργασίαν τοῦ ἐμβολιασμοῦ, ὁσάκις ἐκ ταύτης ἀσθενοῦσιν ἢ ἀποθνήσκουσιν οἱ ἐμβολιασθέντες.

— Ἐν Κροατίᾳ προπαρκαθεύζονται ἕνα ἐπιστήμως πανηγυρισῶσι τὴν πενηχοστὴν ἐπέτειον τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Κροατικῆς φιλολογίας.

Τὸ νεωστὶ ἐκδοθὲν ἐπύλλιον τοῦ κ. Σταματίου Βάλθη *Αἱ κόραι τοῦ Πανδάρου* ἐνεπνεύθη ἐκ τινῶν στίχων τῆς Ὀδυσσεΐας, καθ' οὓς τὰς στερηθείσας τῶν γονέων αὐτῶν κόρας τοῦ Κρητῆ Πανδάρου, τῶν ὁποίων τὴν ἀγαθὴν ἀνέλαβεν αὐτὴ ἡ Ἀφροδίτη, ἐπροίκισαν δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ μεγάλας θεαὶ τοῦ Ὀλύμπου δι' ἐξόχον χάρισμάτων, ἀναρπάξουσι αἱ Ἀρπυιαὶ φέροντι εἰς τὴν Ἄδην καὶ παραδίδουσι ἀμφιπόλους εἰς τὰς Ἐρινύδας. Τὸν μῦθον, ἐκ τῶν περιπαθεστέρων τῆς ἀρχαιότητος, ἐπιμελῶς ἐπραγματεύθη ὁ κ. Βάλθης εἰς πεντακοσίους περίπου ἐξαμέτρους στίχους ἐν ὀκτῇ καθαρῆσῃ, μεθ' ἀπλότητος καὶ ἀσφαλῶς ἐπινηύσεως τοῦ θεματος. Τοῦ ποιήματος προτάσσεται πρόλογος ἐν ᾧ ὁ ποιητὴς, λόγον ποιούμενος περὶ πάντων ὅσων πρὸ αὐτοῦ ἀναφέρουσιν ἢ ἐρμηνεύουσι τὸν μῦθον, ἀντιτίθεισι πρὸς τὰς ἐκεῖνων γνώμας τὴν ἐξυτοῦ, καθ' ἣν ἡ ἔννοια τοῦ μῦθου ἐμφαίνουσα τὸ τυφλὸν καὶ ἀδικὸν τῆς διεποῦσης τὰ ἀνθρώπινα Μοῖρας, ἐλήφθη ὡς θεμελιώδης βάσις τοῦ ποιήματος.

— Ὁ ἐκδότης τῆς *Ποικίλης Στοᾶς* κ. Ἰω. Ἀρσένης ἀγγέλλει τὴν προσεχῆ ἐκδοσιν τοῦ ἀξιολόγου ἡμερολογίου του, διατρέμοντος ἤδη τὸ ἔκτος αὐτοῦ ἔτος καὶ τυγχάνοντος τῆς συνεργασίας πλείστων λογίων.

— Ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς ἐκδοσις μηνιαίας ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον *Ἀρθρον*, πρεσβευτοῦσης τὰς κοινωνιστικὰς ἀρχὰς.

— Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Χωρὶς μάνα» ἔδημοσιεύθη ἐν Γενεῇ τῆς Ἑλθετίας εἰς καλλιτεχνικὸν τεῦχος ποίημα τοῦ ἐκεῖ διατρίβοντος Ἑλλήνου κ. Ἠλία Ι. Ζεμεβίσθη.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Αὐγούστου 16, Παρασκευή.

Ὑπὲρ τῶν ἐν Γαζοχωρίῳ ἀσθενῶν ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἀπέστειλεν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ δρ. 500. Ἐκτός τῆς ἡγεμονικῆς δωρεᾶς καὶ ἄλλαι γενναῖαι εἰσφοραὶ ἰδιωτῶν κατετέθησαν εἰς γραφεῖς ἐφημερίδων ἢ ἀπεστάλησαν εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτου, καὶ εὐεργετικαὶ τινες παραστάσεις διοργανώθησαν. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον συνέθετο ἐψηφίστατο 2,000 δραχμῶν πρὸς ἀγορὰν καὶ διανομὴν εἰς τοὺς ἐν Γαζοχωρίῳ πάσχοντας διαφόρων εἰδῶν. Οἱ τὴν ἐν λόγῳ συνοικίαν μαστίζοντες ἐλῶδεις πυρετοὶ, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἰατροσυνεδρίου, τὴν προκληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ὑποργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, δὲν ἐπισημοῦσιν ἐξαιρετικῶς ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἐν ἀπάσῃ τῇ πόλει καὶ τοῖς περιχώροις, ὡς καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχιακὰς πόλεις, πρὸ πάντων ἕνεκα τῆς πολυμορφίας, ἐξ ἧς τὸ ἔθος διεποτίσθη μεγάλως, τὰ ὑπόγεια ὕδατα ὑψώθησαν, μεθ' ἣν ὑψηλὴ θερμότης ἀποτόμως ἐπελοῦσα προὐκάλεσεν ἐλῶδεις ἀναθυμιάσεις.

Ὁ βασιλεὺς τηλεγραφικῶς ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του διὰ τὴν αἰσίαν ρυμούλκησιν τῆς πλωτῆς δεξαμενῆς ἀπὸ Γαλλίας εἰς Σαλαμῖνα ὑπὸ τῶν τριῶν πολεμικῶν ἡμῶν πλοίων τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ὑποναυάρχου Κανάρη. Ἐπίσης δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς ἐξεφράσθη εὐαρέσκεια τῷ ὑποναυάρχῳ καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὸν κυβερνηταῖς διὰ τὴν προθυμίαν καὶ τὸν ζῆλον, ὃν ἐπέδειξαν κατὰ τὴν ρυμούλκησιν, κατορθώσαντες νὰ ἀπαλλαγῇ τὸ δημόσιον ὑπερόγκων δαπανῶν. Ἡ ὅλη δαπάνη διὰ τὴν μεταφορὰν ἀνήλθεν εἰς 35,000 φράγκων ἀντὶ τῶν 200,000 φρ. καὶ πλέον, τὰς ὁποίας ἐξήτουν διάφοροι ἀτμοπλοικαὶ ἐταιρίαι, ὅπως ἀναλάβωσι ταύτην.

Ἡ πλωτὴ δεξαμενὴ δύναται νὰ περιλάβῃ κατ' ἀνώτατον ὄρον πλοῖον βάρους 3,500 τόνων· ἔχει δ' ἐκτοπισμὸν μετὰ τοῦ κατ' ἀνώτατον ὄρον φορτίου τῆς 5,616 τόνων. Ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσι δύο κυλινδρικοὶ ἀτμοβέητες πορέοντες ἀτμὸν εἰς δύο μηχανὰς ἀνεαρτήτους ἀλλήλων, αἵτινες ἀνατιύσουσιν ἀμφοτέρωτι δύναμιν 110 ἵππων. Ἐκάστη τῶν μη-